

mer at se, at det er, hvad der i Løbet af Vinteren er anført som Vidnesbyrd om, i hvilken Grad Justitsministerens Lovforslag var nødvendigt, og paa hvor løst et Grundlag alt dette er fremført.

Nu sige de højtærede Forslagsstillere: vi kunne ikke faa det gode, der her er Tale om, uden at tage det onde med, vi kunne ikke faa Børns Straffrihed gennemført, vi kunne ikke faa betingede Straffedomme, vi kunne ikke faa en Mildnelse af Ejendomsstraffene i den gamle forældede Straffelov gennemført, uden at vi gaa ind paa dette Tilbageskridt, vi kunne ikke faa det gode, uden at tage det onde med! Hvoraf vide de ærede Forslagsstillere dette? Betingede Straffedomme, Børns Straffrihed osv. er Demokratiets gamle Krav. Skulle vi nu, endda efter Systemskiftet, give os til at købe disse gamle Krav med en Tilbagevenden til Middelalderen, med Genindførelse af barbariske Bestemmelser? Det kunde der ikke være Tale om før Systemskiftet, endnu mindre da vel efter Systemskiftet. De højtærede Forslagsstillere ville sige: Prygl indføres ikke her, de flyttes blot. Jeg har hørt det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) gentagne Gange bruge denne Vending: de indføres ikke, de flyttes, de flyttes bort fra Børnene og de unge Mennesker og over til Bøllerne. Med dette Forsvar vil han skabe Stemning for sit Forslag. Men jeg siger der, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) sagde om en anden Sag: Skellet skal slettes, ikke flyttes, det daarlige skal slettes, ikke flyttes. Her er i vor Straffelov Tale om nogle Rester fra Fortidens Barbari, nogle Rester, der ere beholdte over for Børn og unge Mennesker, ligesom man endnu mener hist og her, at Prygl eller en Lussing osv. kan være paa sin Plads over for Børn. Der er Tale om saadanne Rester i vor Straffelov; disse Rester burde snarest muligt forsvinde, derom ere alle enige. Men saa sige de ærede Forslagsstillere: Vi faa dem først til at forsvinde, naar vi genindføre det, hvoraf de ere Rester! Det er en Betragtning, vi paa ingen Maade kunne gaa med til.

Saa vidt jeg ved, er det desværre Meningen, at dette Lovforslag, der her foreligger, denne indsukrede Pryglelov, skal gennemføres uden Udvalg. Man har et forfærdeligt Hastværk, fordi man godt føler, at for hver Dag, der gaar, svinder Stemningen mere og mere for denne Sag, ja, rejser der sig en stærk Stemning derimod. Jeg ved ikke rigtig, om det er Me-

ningen, men jeg har paa Fornemmelsen, at man ikke ønsker Udvalg nedsat. Jeg slutter det bl. a. ogsaa deraf, at de forskellige statistiske og andre Oplysninger, vi have fremskaffet i Udvalget, ere nu meddelte os som et særligt Bilag, kommet fra Justitsministeriet. Det tyder vel ogsaa paa, at Sagen skal ikke behandles i Udvalg. Jeg maa beklage dette. Jeg tror, at en saa gennemgribende Forandring paa mangfoldige Punkter i Straffeloven dog neppe heldig kan gennemføres uden en grundig Overvejelse. Jeg forstaar ikke rigtig, at man nu skulde kunne gennemføre en saadan Sag. Vi have i Udvalget ikke haft nogen som helst Ministerkonference. Der har været ført Ministerkonferencer — det tvivler jeg ikke om — mellem Ordføreren og Ministeren, men vi have ikke kendt nogen officiel Ministerkonference, det have vi ikke haft. Der var enstemmigt ønsket Samraad med Ministeren om en Revision af Straffeloven, men et saadant Samraad have vi ikke faaet. Der er altsaa meget Arbejde, der staar igen i Udvalget, det faa vi altsaa, synes det, ingen Lejlighed til, og det er i højeste Grad beklageligt.

Jeg bliver imidlertid, da der er Sandsynlighed for, at vi ingen Udvalgsbehandling faa, nødt til — det skal blive ganske kort — at dvæle ved et Par Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg skal da sige med Hensyn til § 2, at naar de ærede Forslagsstillere gaa bort fra Voldtægt som Genstand for Pryglestraf, hvorfor beholde de saa Pryglestraf for denne meget sjældne, specielle Forbrydelse: legemlig Omgængelse eller Forsøg paa saadan med Pigebørn under 12 Aar, nogle ganske faa Tilfælde om Aaret, som den ærede Ordfører selv indrømmede, en rent speciel Forbrydelse, stammende fra mere eller mindre abnorme Mennesker. Gaar man bort fra, at Voldtægt skal undergives Pryglestraf, hvorfor saa beholde disse faa Forbrydelser af abnorme Mennesker som undergivne Legemsstraf? Jeg ser slet ingen Logik deri.

Der staar senere i § 2, at naar Lægeerklæringen godtgør, at legemlig Straf ikke kan taales, saa kan den almindelige Straf skærpes forholdsmæssigt. Jeg udbeder mig en Forklaring af dette Ord „forholdsmæssigt“. Hvad er det, og hvad betyder det? Det maatte dog vist nærmere udvikles i Lovforslaget.

Saa kommer i § 3 denne mærkelige Bestemmelse om Dom til Afholdenhed. Det underer mig noget, at den højtærede Ordfører har gjort sig til Talsmand herfor,